

[Gustav Pedersen.]

den bedst stillede Del af Befolkningen, har vi ikke Lov til at være alt for optimistiske, og jeg kunde have Lyst til at føje til, at det ikke alene er et økonomisk Spørgsmaal — det personlige Ansvar med Hensyn til Mentalitetsdannelsen spiller jo ogsaa en Rolle.

Jeg maa maaske nævne et enkelt lille Forhold. Der har i det sidste Aars Tid været sat mange Kræfter ind paa, at alle private Personbiler kunde faa Lov til at køre i ubegrænset Tid og over ubegrænsede Afstande. Der er maaske ikke noget at sige til, at de, der har Bilerne, ogsaa gerne vil have Lov til at udnytte dem ubegrænset, og der er maaske heller ikke noget at sige til, at saa mange har villet have en Bil. Men prøv saa at sætte det i Relation til de Transportvanskeligheder, som store Dele af Befolkningen i øvrigt er ude for, navnlig i Storbyerne; de Mennesker, der, naar de skal hjem fra en haard og anstrengende Arbejdsdag, skal klemmes sammen paa en usandsynlig lille Plads i en Sporvogn, kan ikke undgaa at faa en lidt mærkelig Indstilling, naar de samtidig lægger Mærke til de mange, der helt anderledes kan disponere over den Valuta, som skal bruges til Transport.

Jeg kunde ogsaa nævne den Virkning, som den i mange Tilfælde næsten demonstrative Luksus udøver paa Befolkningen. Bare en almindelig Gennemgang af Storbysens Juleudstillinger giver et lille Fingerpeg i saa Henseende, men der er adskillige andre Omraader, hvor man absolut skal demonstrere en helt meningsløs Luksus. Og glem saa ikke, at den er jo til Skue ogsaa for den Del af Befolkningen, der den ene Gang efter den anden faar at vide, at det er deres Forbrugsevne, der er Inflationstruselen, til Trods for at de mange Gange døjer med at skaffe det strengt nødvendige, f. Eks. paa Beklædningskontoen.

Derfor maa det være berettiget at sige, at der er visse Situationer, hvor der maa paahvile store Fortjenester eller store Fortjenstmuligheder et overordentlig stærkt og alvorligt Ansvar. Det Ansvar har vi i hvert Fald ikke truffet i det Omfang, vi egentlig skulde være berettiget til. Men jeg maa føje til, og jeg maa have Lov til at understrege, at den Regering, der skal sanere Pengevæsenet, kan ikke begrænse sine Krav til de

mindrebemidlede, blot fordi de er de mange, og fordi deres Forbrug af den Grund tæller mere end de faas Luksusforbrug.

Hvis nogen havde ventet, at Statsministerens Programtale skulde have anvist hidtil ukendte Midler til Fremme af Genopbygningsarbejdet, maatte Talen selvfølgelig blive en Skuffelse, den maatte blive det alene af den Grund, at Socialdemokratiet aldrig har søgt at hemmeligholde sin Opfattelse af de Midler, der skulde sættes ind i Arbejdet, men først og fremmest af den Grund, at der kun findes eet Middel, nemlig systematisk og vel organiseret Arbejde. Det nye maa efter vor Opfattelse blive, at man, i Visheden om, at Forsyningsvanskelighederne ikke er et kort Overgangsfænomen, ogsaa systematiserer og organiserer Statens Andel i Arbejdet. De andre Partier kan ikke anwise nogen anden politisk eller økonomisk farbar Vej, der maa bygges paa *det* Grundlag, og da vi skal gennem Vanskelighederne, maa vi ogsaa tage Samarbejdet paa de Vilkaar, hvis ikke vi skal risikere et økonomisk Kaos, der altid har staaet som den største Trusel mod Demokrati og Folkestyre.

Knud Kristensen: Maa jeg først gøre et Par korte Bemærkninger til den ærede socialdemokratiske Ordfører. Han var inde paa en Bedømmelse af, hvad man kunde lægge i Valgtallene, og mente derudfra at kunne drage den Slutning, at Flertallet af de danske Vælgere gennem Valget havde udtalt sig for Ønskeligheden af paa det daværende Tidspunkt at faa Valg. Uanset om man anser Valget for at være rigtigt eller ej, forekommer det mig at være at underurdere de danske Vælgeres Intelligens at paastaa noget saadant. Under Valgkampen havde de jo ingen Mulighed for at øve nogen som helst Indflydelse paa, om vi skulde have Valg eller ej; den Sag var afgjort, og da der var saa mange andre Spørgsmaal, der stod til Afgørelse, hvordan skulde de saa faa Mulighed for at udtale sig om selve Valget, om vi burde have haft Valg eller ej.

En anden Bemærkning, som jeg gerne vil gøre til den ærede Ordfører for Regeringen, er, at han gentagne Gange ligesom syntes at mene, at det var en infam Beskyldning mod Socialdemokraterne, at de stræbte imod en Socialisering af Samfundet.